

og Frederiksberg Kommunerens Vedkommende for 1919—20 eller 1920—21 efter Kommunalbestyrelsens Vedtagelse —. Bestemmelserne i Dyrtidsloven af 13. Juli 1918 § 12 for Skatteaarene 1918—19, eventuelt 1919—20, finder tilsvarende Anvendelse for Skatteaarene 1919—20, eventuelt 1920—21, med Hensyn til Udskrivningen af den her omhandlede Tillægsskat. I Dyrtidsloven af 13. Juli 1918 § 10, 2det Stykke, ændres „1 pCt.“ til „mindst 1 pCt.“. Paaligning kan finde Sted umiddelbart efter Skatteaarets Udløb.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. November 1919.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 363 af 30. Juni 1919 blev Gyldigheden af Bestemmelserne i Lov Nr. 370 af 13. Juli 1918 (Dyrtidsloven) forlænget indtil den 31. Marts 1920, forsaavidt angaar Brændselshjælpen ifølge Lovens § 2, og indtil 31. Oktober 1919, forsaavidt angaar Lovens §§ 3—16. Som Forholdene foreligger, har Ministeriet ment, at det vil være nødvendigt, at Dyrtidslovens Bestemmelser udover Brændselshjælpen ogsaa forlænges indtil 31. Marts 1920, men at de Beløb, som stilles til Raadighed fra Statskassen, vil kunde være noget mindre end tidligere bevilget i Overensstemmelse med de Betragtninger om en gradvis Indskrænkning af Statens Dyrtidsforanstaltninger, som tidligere er fremsat.

Med Hensyn til Bekostningerne for Statskassen ifølge Lovgivningen om kommunale Dyrtidsforanstaltninger for Finansaaret 1919—20 skal man bemærke følgende:

Ifølge Lov Nr. 190 af 1. April 1919 blev Gyldigheden af Bestemmelserne i § 1 a—c i Dyrtidsloven af 13. Juli 1918 om direkte Statsregulering af Priserne paa Rugbrød, Smør og Flæsk eller Kød forlænget indtil 30. Juni 1919. Der blev derhos stillet til Raadighed for Kommunerne 2 Kr. pr. Indbygger til Regulering af Prisen paa Brændsel, Gas og Belysning, hvorhos Maksimumsbeløbet for Kommunernes Udgifter ifølge Lov af 1918 § 3 (Understøttelse til trængende) blev fastsat til 3 Kr. pr. Indbygger.

Ifølge Lov Nr. 363 af 30. Juni 1919 blev der for Tiden fra 1. Juni 1919—31. Marts 1920 stillet til Raadighed for Kommunerne 3,34 Kr. pr. Indbygger til Ned-

sættelse af Prisen paa Brændsel, hvorhos Maksimumsbeløbet ifølge Lov af 1918 § 3 for Tiden fra 1. Juli—31. Oktober 1919 fastsattes til 3 Kr. pr. Indbygger, og Maksimumsbeløbet ifølge Lov af 1918 § 4 fastsattes til 2 Kr. pr. Indbygger.

Da Indbyggerantallet ifølge det pr. 10. September 1918 afholdte Mandtal udgør ca. 3,050,000, vil Statens anslaaede Udgift til Dyrtidsforanstaltninger i 1919—20 herefter kunne opgøres saaledes, under Forudsætning af, at Kommunerne bruger samtlige de Beløb, som det ifølge Loven er dem tilladt at bruge:

Ifølge Lov Nr. 190 af 1. April 1919:

§ 2 (Brændsel)	6.100.000
§ 3 (Dyrtidslovens § 3)	6.100.000
§ 3 (Dyrtidslovens § 4)	ca. 5.600.000
§ 3 (Dyrtidslovens § 7)	1.000.000
	<hr/>
	18.800.000

Ifølge Lov Nr. 363 af 30. Juni 1919:

§ 1 (Brændsel)	10.166.000
§ 2 (Dyrtidslovens § 3)	6.100.000
§ 2 (Dyrtidslovens § 4) højst	
2.046.000 Kr., anslaaes	2.000.000
§ 2 (Dyrtidslovens § 7)	ca. 1.400.000
	<hr/>
	19.666.000

Ifølge nærværende Lovforslag:

§ 1 (Dyrtidslovens § 3)	4.880.000
§ 1 (Dyrtidslovens § 4)	1.220.000
§ 1 (Dyrtidslovens § 7)	1.665.000
	<hr/>
	7.765.000